

כיצד נבנה איש אמת (איש תורה) חלק אחרון

1. תפארת ישראל סוף באור משנה ו'

המחכים את רבו. ר"ל אף עתה שנעשה גדול, אפ"ה כשנזכר הדברים ששמע מרבו, וימצא בהן דברי תימה, לא יאמר שנשמט מרבו הדבר שידע הוא. אלא יאמר שרבו חכם גדול היה, ועמקו מחשבותיו ממנו, ויטריח להעמידן: **והמכון את שמועתו.** ר"ל אף כשדברי רבו סותרים זא"ז, יטריח לכוונם: **האומר דבר בשם אומרו.** לא מבעיי' שלא יתלבש בטלית שאינו שלו, אלא יכבד למלמדו כל כך שלא יאמר סתם כך שמעתי, רק יזכיר שמו לברכה: **מביא גאולה לעולם.** שמי שעושה דבר טוב, הקדוש ברוך הוא חפץ שיתפרסם שם המטיב ודרכיו בעולם, וילמדו אחרים ממנו: **בשם מרדכי.** דהרי מרדכי עשה קידוש השם גדול, להודיע איך היהודי נאמן למלכו, שהרי הסתכן עם ב' שרים גדולים כדי להציל מלכו, ולא היה חושש אולי המלך המבוהל והטפש ההוא הי' מוחל להם, והיו עי"ז חיי תלויים בשערה. אולם ע"י שאמרה אסתר לאחשוורוש המעשה בשם מרדכי, נתגלגל הדבר שע"ז באה גאולה לעולם, ולא לבד גאולת צרת הגוף אלא גאולת הנפש והתקרבו ישראל לאביהם שבשמים

2. סיום וסכום כיצד נבנה איש אמת – נאמן לאמת, נאמן לתורה ולעם ישראל וייעודו

והאומר דבר בשם אומרו
זהו הסיום שכולל היקף כל התורה כולה, בכל שלשלת דורותיה. לא תורה פרטית, אישית, אלא תורה של כלל ישראל, של כל הדורות של כלל ישראל, ממנו, הקונה את התורה במ"ח קנינים, ומקושר אל כל שלשלת הדורות עד ל"וידבר ה' אל משה בהר סיני לאמור". כל הבנין האישי הזה, הוא המשך השיכלול והבנין של כל הדורות של עם ישראל. במצב כזה, הוא זוכה להביא גאולה לעולם. כל העוסק בתורה לשמה מביא גאולה לעולם שנאמר: 'ואשים דברי בפך ובצל ידי כיסיתך לנטוע שמים וליסוד ארץ, ולאמור לציון עמי אתה' (סנהדרין צט.).
(מרו הרב צבי יהודה הכהן קוק זצ"ל, מתוך התורה הגואלת ח"ד עמ' קנא)

3. כל האומר דבר בשם אומרו מביא גאולה לעולם - גדול ערך הוא הענין של שמירת האומרים בכל מאמר, כי רוח הכללי של האומר צפונה היא במאמרו, ומתגלה ביותר לאוהבי תורה ועוסקים בה לשמה הערך המתיחש אל עצמות האומר שבמאמר ע"י ידיעת שם אומרו, כי המגמה הכללית, שהיא הניעה את בעל המאמר לאומרו, היא לעולם יותר גבוהה מעצם פרטיות הדבר שמתראה באותו המאמר הפרטי. ע"כ, מצד ידיעת שם האומר, כבר יש נתיב מפולש לנשיאת הדעה לכלליות התוכן של הדבר המקיף המניע את האומר למאמרו, והענין הכללי הוא הפועל היסודי בהשלמת העולם הנרצית מאנשי הרוח בעבודתם הרוחנית, כל האומר דבר בשם אומרו מביא גאולה לעולם. (עין איה שבת ה, יג')